

ΕΤΟΣ 72ον

15 Δεκεμβρίου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 50 (3733)

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΔΕΙΠΝΟ

Ἡ παραβολή τοῦ μεγάλου Δείπνου, πού διαβάζεται τήν Κυριακή τῶν ἀγίων Προπατόρων, εἰκονίζει καθαρά τήν Ἐκκλησία, πού ἐκφράζεται στό μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας. Δηλαδή, ἡ πρόσκληση νά συμμετάσχουν στό μεγάλο δείπνο εἶναι πρόσκληση γιά νά γίνουν μέλη τῆς Ἐκκλησίας, νά κοινωνήσουν τοῦ Σώματος καί τοῦ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

Οἱ καλεσμένοι

Κάποιος ἄνθρωπος προσκάλεσε σέ δείπνο αὐτούς πού φαίνονταν νά εἶναι οἱ πιό ἀγαπημένοι του φίλοι, γιά νά περάσουν λίγες ὥρες μέσα στήν δική του χαρά. Καί οἱ ἄνθρωποι αὐτοί ὁ ἕνας μετά τόν ἄλλο περιφρόνησαν τήν πρόσκλησή του, ὁ καθένας καί γιά τόν δικό του λόγο. Ὁ ἕνας εἶχε ἀγοράσει ἕνα κομμάτι γῆς καί δέν εἶχε τόν χρόνο. Ὁ ἄλλος εἶχε ἀγοράσει πέντε ζευγάρια βόδια καί εἶχε δουλειά. Κάποιος τρίτος εἶχε παντρευτεῖ καί δέν εἶχε τήν διάθεση νά ἀνταποκριθεῖ. Ἀφοῦ, ὅμως, ἀρνήθηκαν νά προσέλθουν, ὁ οἰκοδεσπότης κάλεσε στό δείπνο τούς φτωχοῦς, τούς ἀσθενεῖς, τούς ἄστεγους, τούς κοινωνικά περιθωριοποιημένους.

Ἐκκλησία καί Εὐχαριστία

Ἡ πρόσκληση αὐτή γιά τό μεγάλο δείπνο, πού εἶναι τό Μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας, ἀπευθύνεται καί στόν καθένα ἀπό ἐμᾶς προσωπικά, καί συνεχίζεται μέσα στήν θεία Λειτουργία. Στήν θεία Εὐχαριστία, τήν «συγκεφαλαίωση τῆς ὅλης θείας Οἰκονομίας», πραγματοποιεῖται ἡ Ἐκκλησία ὡς Σῶμα Χριστοῦ καί κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί συγχρόνως ἀποκαλύπτονται ἡ φύση καί ὁ χαρακτήρας τοῦ μυστηρίου τῆς Ἐκκλησίας, ὡς μυστηρίου θεανθρώπινης κοινωνίας.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

(Λουκ. ιδ' 16-24, Ματθ. κβ' 14)

Πολλοί οι καλεσμένοι, λίγοι όμως οι εκλεκτοί

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα. Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· Ἄγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκη ἐξελεθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἔλθειν. Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἐκείνος, ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης, εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἐξέλθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· Κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· Ἐξέλθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμούς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δείπνου. Πολλοὶ γάρ εἰσι κλητοί, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοί.

Πηγαίνω στήν Ἐκκλησία

Ἡ Λειτουργία εἶναι τό μυστήριον τῆς Συνάξεως. Πρέπει ἀκλόνητα νά γνωρίζουμε καί νά θυμόμαστε ὅτι στόν Ναό δέν πηγαίνουμε γιά ἀτομικές προσευχές, πηγαίνουμε γιά νά συναχθοῦμε σέ Ἐκκλησία. Καί ὅταν λέω «πηγαίνω στήν Ἐκκλησία», αὐτό σημαίνει «πηγαίνω στήν Σύναξη τῶν πιστῶν, ὥστε μαζί μ' αὐτούς νά συγκροτήσω Ἐκκλησία, νά γίνω αὐτό πού ἔγινα τήν ἡμέρα τοῦ Βαπτίσματος, δηλαδή μέλος τοῦ Σώματος τοῦ Χριστοῦ. Πηγαίνω, γιά νά ὁμολογήσω ἐνώπιον Θεοῦ καί ἀνθρώπων τό μυστήριον τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ».

Ἡ συμμετοχή μας στήν θεία Εὐχαριστία

Δυστυχῶς, ἀκόμη καί σήμερα, φαίνεται ὅτι δέν ἔχουμε ὅλοι συνειδηση τῆς ἐκκλησιολογικῆς σημασίας τῆς θείας Λειτουργίας καί τῶν Ἁγίων Μυστηρίων· ἢ τά θεωροῦμε ὡς ἀπλά θρησκευτικά καθήκοντα, ὡς εὐκαιρίες ἀτομικῆς τελειώσεως καί σωτηρίας ἢ ὡς πράξεις πού ἀφήνονται ἀποκλειστικά στήν ἀτομική ἐπιθυμία ἐκάστου, τήν εὐσέβεια καί τήν προετοιμασία. Πόσο θλιβερό, λοιπόν, εἶναι ἄν ἀρνούμαστε τήν πρόσκληση τοῦ Θεοῦ, γιατί ἔχουμε ἀπορροφηθεῖ ἀπό τά ἐπίγεια. Ἡ, ὅταν

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Εἶπε ὁ Κύριος τὴν ἐξῆς παραβολήν: Ἕνας ἄνθρωπος εἰτοίμασε μεγάλο δεῖπνο καὶ κάλεσε πολλούς· καὶ τὴν ὥρα τοῦ δείπνου ἔστειλε τὸν δούλο του νὰ εἶπει στοὺς καλεσμένους: Ἐλᾶτε, γιατί ὅλα εἶναι ἕτοιμα ἤδη. Καὶ διὰ μιᾶς ἄρχισαν ὅλοι νὰ δικαιολογοῦνται. Ὁ πρῶτος τοῦ εἶπε: Ἀγόρασα ἓνα χωράφι καὶ πρέπει νὰ πάω νὰ τό δω· σέ παρακαλῶ, θεώρησέ με δικαιολογημένο. Καὶ ἄλλος εἶπε: Ἀγόρασα πέντε ζεύγη βοδιῶν καὶ πηγαίνω νὰ τὰ δοκιμάσω· σέ παρακαλῶ, θεώρησέ με δικαιολογημένο. Καὶ ἄλλος εἶπε: Νυμφεύθηκα καὶ γιὰ αὐτό δέν μπορῶ νὰ ἔλθω. Ἐπέστρεψε ἐκεῖνος ὁ δούλος καὶ εἶπε αὐτά στόν κύριό του. Τότε ὀργίστηκε ὁ οἰκοδεσπότης καὶ εἶπε στόν δούλο του: Πήγαινε γρήγορα στίς πλατεῖες καὶ στοὺς δρόμους τῆς πόλεως, καὶ φέρε ἐδῶ τοὺς φτωχοὺς καὶ τοὺς ἀναπήρους καὶ τοὺς χωλοὺς καὶ τοὺς τυφλοὺς. Καὶ εἶπε ὁ δούλος: Κύριε, ἔγινε ὅπως διέταξες, καὶ ἀκόμη ὑπάρχει χῶρος. Καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς τὸν δούλο: Βγές στοὺς δρόμους καὶ στοὺς φράκτες τῶν χωραφιῶν καὶ ἀνάγκασέ τους νὰ ἔλθουν γιὰ νὰ γεμίσει τό σπίτι μου. Σᾶς διαβεβαιῶνω ὅτι κανεὶς ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ἄνδρες πού εἶναι καλεσμένοι, δέν θά γευθεῖ τό δεῖπνο μου. Γιατί πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, λίγοι ὅμως οἱ ἐκλεκτοί.

(Ἀπό τὴ νέα ἔκδοση: Ἡ Καινὴ Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνικὴ ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

κοινωνοῦμε γιὰ νὰ ἐκπληρώσουμε μιὰ ὑποχρέωση, ἢ γιὰ τό ἔθιμο καὶ τό καλό. Ἄλλοι πάλι δέν κοινωνοῦν, γιατί θεωροῦν τὸν ἑαυτό τους ἀνάξιο. Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Κασσιανός γράφει: «Δέν πρέπει νὰ ἀποφεύγουμε τὴν θεία Κοινωνία, ἐπειδὴ θεωροῦμε τὸν ἑαυτό μας ἀμαρτωλό. Πρέπει νὰ προσερχόμαστε πολύ πιό συχνά γιὰ τὴν θεραπεία τῆς ψυχῆς καὶ τὴν καθαρότητα τοῦ Πνεύματος, ἀλλὰ μέ τέτοια ταπείνωση καὶ πίστη πού νὰ θεωροῦμε τὸν ἑαυτό μας ἀνάξιο. Διότι εἶναι ἡ ἀγιότητα τοῦ Χριστοῦ καὶ ὄχι ἡ δική μας πού μᾶς κάνει ἀξίους νὰ προσεγγίσουμε καὶ νὰ λάβουμε τὰ ἅγια Δῶρα».

Ἡ συνεχῆς Κοινωνία εἶναι τό ἰδεώδες τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας. Δέν πρόκειται καθόλου γιὰ ὑποχρέωση. Εἶναι πράξη ἀγάπης καὶ λατρείας πρὸς τὸν Θεό «νὰ προσερχόμαστε καὶ νὰ μεταλαμβάνουμε, ἀρκεῖ νὰ εἴμαστε ἀνέγκλητοι παρά τοῦ πνευματικοῦ μας» (ἅγ. Γρηγόριος Ε΄, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως).

Ἄς μὴν ἀρνηθοῦμε, λοιπόν, τὴν πρόσκληση στό Δεῖπνο τῆς θείας Εὐχαριστίας, γιὰ νὰ μὴν στερηθοῦμε τὴν χαρὰ τῆς κοινωνίας μας μέ τὸν Θεό.

† Ὁ Φ. Ἀ.

15 Δεκεμβρίου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ

«Τῶν ἁγίων προπατόρων». Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος καί τῆς μητρός αὐτοῦ Ἀνθίας (β΄ αἰ.).
Ἦχος: πλ. δ΄ – Ἐωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστ.: Β΄ Τιμ. α΄ 8-18 – Εὐαγ.: Λκ. ιδ΄ 16-24, Μτθ. κβ΄ 14.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 22 Δεκεμβρίου, Πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

Ἀπόστολος: Ἐβρ. ια΄ 9-10, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. α΄ 1-25.

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ ΚΑΙ ΕΠΕΤΗΡΙΑ 2025

Τά **ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ** περιέχουν τίς εἰδικές τυπικές διατάξεις τοῦ μηνολογίου 2025, ἀφερωμένα στήν ἐπέτειο τῆς συμπληρώσεως 1.700 ἐτῶν ἀπό τῆς συγκλήσεως τῆς ἐν Νικαίᾳ Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.

Ὁ **ΗΜΕΡΟΔΕΙΚΤΗΣ ΤΟΙΧΟΥ** περιέχει τό καθημερινό ἐορτολόγιο καί ἐπίκαιρα θεολογικά μηνύματα. Τό πλαίσιο κοσμεῖται μέ τετράχρωμη περίτεχνη φορητή εἰκόνα τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἰβήρων Ἀγίου Ὁρους.

Ἡ **ΕΠΕΤΗΡΙΑ** –ἡμερολόγιο τσέπης– περιέχει συνοπτικό καί ἀλφαβητικό ἐορτολόγιο, ἐβδομαδιαῖο ἡμερολόγιο - σημειωματάριο καί χρήσιμες πληροφορίες. Ἀφιερώνεται στόν ἐορτασμό τῶν 1.700 ἐτῶν ἀπό τήν σύγκληση τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325-2025).

ΟΜΟΤ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ ΙΩ. ΦΕΙΔΑ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ - ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

(Α΄ ἔκδ., σῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 344)

Τό Σύμβολο τῆς πίστεως Νικαίας - Κωνσταντινουπόλεως ἐκφράζει τό ὅλο μυστήριο τῆς ἐν Χριστῷ θείας Οἰκονομίας γιά τή σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὅταν ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου. Ὑπό τό πνεῦμα αὐτό, ἀφ΄ ἐνός μὲν ἐκφράζεται ἡ ἀποστολική παράδοση, ἀφ΄ ἐτέρου δέ προβάλλεται ἡ ἄρρηκτη σχέση τῆς Πατερικῆς Θεολογίας μέ τοὺς δογματικούς Ὁρους τῶν ἐπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (δδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr